

En l'ampliació del Parc Serralada Litoral

| XAVIER SOLANAS

El passat 9 d'abril, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar definitivament l'ampliació de l'Espai d'Interès Natural Protegit, La Conreria-Sant Mateu-Céllecs. És aquesta una gran notícia per als 15 municipis que formem part del Consorci Parc Serralada Litoral, i un moment culminant en aquest mandat, d'una importància extraordinària.

Una de les claus per a que aquest gran èxit hagi estat possible és l'ampli consens aconseguit en el territori, entre els 15 municipis implicats, i amb el suport i la comprensió de les administracions superiors que contribueixen a la gestió d'aquest espai, Diputació de Barcelona, i Generalitat de Catalunya.

Aquest ampli consens ha estat possible per la voluntat de les persones, molt més enllà de la militància política, procedència, edats o sexes.

En aquest llarg procés cal agrair la dedicació i l'esforç de moltes i moltes persones, treballadors i treballadores del propi Consorci, alcaldes/esses i regidors/es de Medi Ambient dels ajuntaments implicats, tècnics, coordinadors i Diputats de la Diputació de Barcelona, i ara sí, haver trobat la sensibilitat necessària en el Govern de la Generalitat de Catalunya.

L'ampliació aconseguida amb aquest ampli consens, i visió compartida, significa fer créixer el parc en un 58% del seu tamany. Hem passat de les 4.706 ha. anteriors, a les 7.413 ha. actuals. És a dir, una ampliació de 2.707 ha. No és fàcil en moments com els que passa la nostra societat parlar de polítiques ambientals. Si es tracta de fixar prioritats potser tots estaríem d'acord en posar per endavant les necessitats assistencials, sanitàries i d'ensenyament, pròpies de l'estat del benestar. Però no oblidem que les societats més avançades són aquelles que sempre han tingut cura del seu entorn i de la protecció dels seus espais d'interès natural, i que això també fomenta el benestar i el coneixement. L'ampliació del parc ens ha d'enfortir i

La Roca, un terme protegit.

ens ha d'enriquir com a societat.

Sobre el que alguns urbanistes anomenen la "ciutat real", la que ha trencat els límits de les antigues poblacions i s'ha estès per tot el territori, és més important que mai saber definir els espais lliures, aquells espais que mai s'hagin d'urbanitzar, i que ens han de permetre respirar i tenir clars els corredors biològics i paisatgístics.

Sobre l'ampliació del Parc, explicar dos conceptes bàsics:

1.- Acostem el parc als nuclis urbans, a les cotes més baixes. Això passa tant al Vallès com al Maresme. Els municipis que som porta de parc consolidem així el sentiment de pertinença. Ara el parc començarà on té que començar, a la porta de casa, on hi ha el bosc.

2.- Consolidem la carena. Allà on el parc gairebé es trencava, on es filagarsava en una franja molt estreta, un ser o no ser, entre Alella i Vallromanes, augmentem l'amplada del parc, passant dels 190 metres de l'amplada anterior, a l'actual de 510 m.

Amb aquests criteris, al Maresme, a Vilassar de Dalt i a Cabriels, acostem el

parc als nuclis urbans, a les planes de Can Buquet i sota la Mútua metal·lúrgica. A Cabrera, i a Argentona, consolidem les masses boscoses. Al Vallès Oriental, a Santa Maria de Martorelles, Vilanova del Vallès i a Vallromanes, consolidem les masses boscoses.

I al municipi d'Òrrius, el més petit de tots, l'únic que no és porta de parc sinó que és cor del parc, protegim les seves masses boscoses.

És especialment destacable la situació de Martorelles i Montornès del Vallès que entren definitivament dins el parc, consolidant les masses boscoses, i a Montornès també algunes planes agrícoles, arribant fins al límit del riu Mogent.

I destaquen dues situacions paral·leles, una al Maresme i l'altra al Vallès:

-Entre Alella i Teià, incorporem la vall de Rials, riquesa vitícola, corredor biològic. Sobre l'espai que podia haver esdevingut un polígon industrial, la marinada seguirà arriant les vinyes que donen nom a la població d'Alella.

-A la Roca del Vallès, incorporem algunes planes agrícoles de Santa Agnès de Malanyanes, i consolidem les masses

boscoses, entre les quals les dels sectors Maiols-Mas Planas, un espai on no fa gaire es projectaven 435 habitatges. Ara conservarem el paisatge i el corredor biològic Tagamanent-Céllecs.

Els moments de depredació del territori semblen haver acabat, però no podem baixar la guàrdia, poden restar latents i sempre hi ha el risc de què es tornin a reproduir.

Amb aquesta ampliació no fem res més que constatar realitats palpables, morfològicament i paisatgísticament, ja existents al territori. L'ampliació proposada es basa en aquestes realitats i amb l'aplicació de moltes dosis de sentit comú, preservant els valors, naturals, culturals, socials, mediambientals i paisatgístics de la nostra serralada.

Si en els seus orígens el parc va néixer amb timidesa, limitant-se a les parts més altes dels tres massissos més evidents, ara hem aconseguit una petita correcció de la història, definint el Parc que sempre hauria d'haver estat.

RAFAEL ROS, President del Consorci Parc Serralada Litoral.

P
Parra

**Pastisseria
Cafeteria
Càtering**

Hem tornat!

VINE I GAUDIRÀS DE LES NOSTRES ESPECIALITATS. Nova gerència.

Passeig de la Montanya, 13 Granollers 93 879 22 46